

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 7ης Δεκεμβρίου 2021 *

«Προσφυγή ακυρώσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μη εκπροσώπηση από δικηγόρο που έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλόμενου στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτους – Προδήλως απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-422/21,

Daimler AG, με έδρα τη Στουτγκάρδη (Γερμανία),

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO),

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO:

Volkswagen AG, με έδρα το Wolfsburg (Γερμανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαΐου 2021 (υπόθεση R 734/2020-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Daimler και Volkswagen,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. Spielmann (εισηγητή), πρόεδρο, R. Mastroianni και M. Brkan, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάταξη

Το νομικό πλαίσιο

- 1 Την 1η Φεβρουαρίου 2020 τέθηκε σε ισχύ η συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2020, L 29, σ. 7, στο εξής: συμφωνία αποχωρήσεως), σύμφωνα με το άρθρο της 185. Το άρθρο 126 της εν λόγω συμφωνίας προβλέπει μεταβατική περίοδο, η οποία περατώθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2020 και κατά τη διάρκεια της οποίας το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε εφαρμογή στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκτός εάν η συμφωνία αποχωρήσεως προέβλεπε άλλως. Επομένως από την 1η Φεβρουαρίου 2020 το Ηνωμένο Βασίλειο δεν είναι πλέον μέλος της Ένωσης.
- 2 Το άρθρο 91 της συμφωνίας αποχωρήσεως, με τίτλο «Εκπροσώπηση ενώπιον του Δικαστηρίου», προβλέπει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 88, όταν, πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, δικηγόρος που έχει ικανότητα παράστασης ενώπιον των δικαστηρίων ή άλλων δικαιοδοτικών οργάνων του Ηνωμένου Βασιλείου εκπροσωπεί ή επικουρεί διάδικο σε διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε σχέση με αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης οι οποίες υποβάλλονται πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, ο εν λόγω δικηγόρος μπορεί να εξακολουθήσει να εκπροσωπεί ή να επικουρεί τον διάδικο στην εν λόγω διαδικασία ή σε σχέση με τις εν λόγω αιτήσεις. Το δικαίωμα αυτό ασκείται σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων της αναιρετικής δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σε περίπτωση αναπομπής της υπόθεσης σ' αυτό.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 88, δικηγόροι με ικανότητα παράστασης ενώπιον των δικαστηρίων ή άλλων δικαιοδοτικών οργάνων του Ηνωμένου Βασιλείου μπορούν να εκπροσωπούν ή να επικουρούν διάδικο ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 87 και στο άρθρο 95 παράγραφος 3. Δικηγόροι με ικανότητα παράστασης ενώπιον των δικαστηρίων ή άλλων δικαιοδοτικών οργάνων του Ηνωμένου Βασιλείου μπορούν να εκπροσωπούν ή να επικουρούν το Ηνωμένο Βασίλειο στο πλαίσιο διαδικασιών που καλύπτονται από το άρθρο 90 και στις οποίες το Ηνωμένο Βασίλειο αποφάσισε να παρέμβει ή να συμμετάσχει.»

- 3 Το άρθρο 87 της συμφωνίας αποχωρήσεως, με τίτλο «Νέες υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου», προβλέπει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κρίνει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ των Συνθηκών ή βάσει του τέταρτου μέρους της παρούσας συμφωνίας πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δύναται, εντός 4 ετών μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 258 της ΣΛΕΕ ή στο άρθρο 108 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της ΣΛΕΕ, κατά περίπτωση. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφαιίνεται επί των υποθέσεων αυτών.

2. Εάν το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμορφώνεται με απόφαση του άρθρου 95 παράγραφος 1 της παρούσας συμφωνίας ή δεν δίνει νομική ισχύ στην έννομη τάξη του Ηνωμένου Βασιλείου σε απόφαση της εν λόγω διάταξης η οποία απευθύνεται σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο

κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο στο Ηνωμένο Βασίλειο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δύναται, εντός 4 ετών μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 258 της ΣΛΕΕ ή στο άρθρο 108 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της ΣΛΕΕ, κατά περίπτωση. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί των υποθέσεων αυτών.»

- 4 Το άρθρο 95 της συμφωνίας αποχωρήσεως, με τίτλο «Δεσμευτική ισχύς και εκτελεστότητα των αποφάσεων», προβλέπει στις παραγράφους 1 και 3 τα εξής:

«1. Αποφάσεις που εκδίδονται από θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, ή εκδίδονται στο πλαίσιο των διαδικασιών που αναφέρονται στα άρθρα 92 και 93 μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, και απευθύνονται στο Ηνωμένο Βασίλειο ή σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που κατοικούν ή είναι εγκατεστημένα στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι δεσμευτικές ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο και εντός αυτού.

[...]

3. Ο έλεγχος της νομιμότητας μιας απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διενεργείται αποκλειστικά από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 263 της ΣΛΕΕ.»

- 5 Το άρθρο 92 της συμφωνίας αποχωρήσεως, με τίτλο «Εν εξελίξει διοικητικές διαδικασίες», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«1. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης εξακολουθούν να είναι αρμόδια για τις διοικητικές διαδικασίες οι οποίες έχουν κινηθεί πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου και αφορούν:

α) τη συμμόρφωση του Ηνωμένου Βασιλείου ή φυσικών ή νομικών προσώπων που κατοικούν ή είναι εγκατεστημένα στο Ηνωμένο Βασίλειο με το δίκαιο της Ένωσης· ή

β) τη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με τον ανταγωνισμό στο Ηνωμένο Βασίλειο.»

- 6 Το άρθρο 93 της συμφωνίας αποχωρήσεως, με τίτλο «Νέες κρατικές ενισχύσεις και διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης», προβλέπει τα εξής:

«1. Όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για περίοδο 4 ετών μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, είναι αρμόδια να κινήσει νέες διοικητικές διαδικασίες για τις κρατικές ενισχύσεις που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1589 σχετικά με το Ηνωμένο Βασίλειο.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξακολουθεί να είναι αρμόδια, μετά τη λήξη της περιόδου των 4 ετών, για τις διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου.

Το άρθρο 92 παράγραφος 5 της παρούσας συμφωνίας εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημερώνει το Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με τυχόν νέα διοικητική διαδικασία για τις κρατικές ενισχύσεις η οποία κινείται δυνάμει του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, εντός 3 μηνών από την κίνησή της.

2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 136 και 138 της παρούσας συμφωνίας, για περίοδο 4 ετών μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) είναι αρμόδια να κινήσει νέες έρευνες που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά:

- α) γεγονότα που επήλθαν πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου· ή
- β) οποιαδήποτε τελωνειακή οφειλή προκύπτει μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου από τις διαδικασίες απαλλαγής που αναφέρονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 της παρούσας συμφωνίας.

Η OLAF εξακολουθεί να είναι αρμόδια, μετά τη λήξη της περιόδου των 4 ετών, για τις διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου.

Η OLAF ενημερώνει το Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με τυχόν νέα έρευνα η οποία κινείται δυνάμει του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, εντός 3 μηνών από την έναρξη της έρευνας.»

- 7 Το άρθρο 97 της συμφωνίας αποχωρήσεως, με τίτλο «Εκπροσώπηση σε εν εξελίξει διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης», προβλέπει τα εξής:

«Εάν, πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο να εκπροσωπεί φυσικό ή νομικό πρόσωπο ενώπιον του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης εκπροσωπεί μέρος σε διαδικασία ενώπιον του εν λόγω Γραφείου, ο εν λόγω εκπρόσωπος μπορεί να εξακολουθήσει να εκπροσωπεί το εν λόγω μέρος στην εν λόγω διαδικασία. Το δικαίωμα αυτό ασκείται σε όλα τα στάδια της διαδικασίας ενώπιον του εν λόγω Γραφείου.

Όταν εκπροσωπεί μέρος ενώπιον του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της διαδικασίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, ο εν λόγω εκπρόσωπος εξομοιώνεται από κάθε άποψη με επαγγελματία εκπρόσωπο εξουσιοδοτημένο να εκπροσωπεί φυσικά ή νομικά πρόσωπα ενώπιον του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.»

Τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία

- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Ιουλίου 2021, η προσφεύγουσα, Daimler AG, άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 7ης Μαΐου 2021 (υπόθεση R 734/2020-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ίδιας και της Volkswagen AG.
- 9 Στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι εκπροσωπούνταν από τον D. Moore, «patent attorney litigator», καθώς και από τον D. Ivison και την K. Nezami, barristers.
- 10 Στις 19 Ιουλίου 2021 το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την προσφεύγουσα να συμπληρώσει τις ελλείψεις του δικογράφου της προσφυγής, προσκομίζοντας, μεταξύ άλλων, αποδεικτικά νομιμοποίησης που να βεβαιώνουν ότι ο D. Ivison και η K. Nezami είχαν δικαίωμα παραστάσεως

ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλόμενου στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) κράτους, σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

- 11 Στις 31 Αυγούστου 2021 η προσφεύγουσα προσκόμισε δύο πιστοποιητικά εγγραφής στον δικηγορικό σύλλογο εκδοθέντα από το General Council of the Bar of England and Wales (γενικό συμβούλιο του δικηγορικού συλλόγου της Αγγλίας και της Ουαλίας, Ηνωμένο Βασίλειο), κατά τα οποία ο D. Ivison και η K. Nezami είχαν τον τίτλο του «barrister» και είχαν δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

- 12 Κατά το άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.
- 13 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι έχει διαφωτισθεί επαρκώς από τα στοιχεία της δικογραφίας, αποφασίζει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.
- 14 Κατά το άρθρο 19, τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53 του εν λόγω Οργανισμού, μόνον ο δικηγόρος που έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλόμενου στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτους δικαιούται να εκπροσωπεί ή να επικουρεί διάδικο ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης.
- 15 Συνεπώς, κατά πάγια νομολογία, από το εν λόγω άρθρο προκύπτει ότι πρέπει να πληρούνται δύο σωρευτικές προϋποθέσεις προκειμένου ένα πρόσωπο να δικαιούται νομίμως να εκπροσωπεί διαδίκους, πλην των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης, ήτοι, πρώτον, να έχει την ιδιότητα του δικηγόρου και, δεύτερον, να έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλόμενου στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτους (πρβλ. διατάξεις της 11ης Μαΐου 2017, Neonart svetlobni in reklamni parisi Krevh κατά EUIPO, C-22/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:369, σκέψεις 6 και 7, και της 12ης Ιουνίου 2019, Saga Furs κατά EUIPO, C-805/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:488, σκέψεις 5 και 6).
- 16 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ένας «patent attorney litigator», όπως ο D. Moore, δεν είναι δικηγόρος κατά την έννοια του άρθρου 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, κατά συνέπεια, δεν δικαιούται να εκπροσωπεί διάδικο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου [διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2008, Imperial Chemical Industries κατά ΓΕΕΑ (FACTORY FINISH), T-487/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:453, σκέψη 22].
- 17 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα απέδειξε ότι ο D. Ivison και η K. Nezami είχαν δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι ανωτέρω είχαν επίσης δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλόμενου στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτους.

- 18 Από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας αποχωρήσεως, οι διάφορες περιπτώσεις στις οποίες δικηγόρος που έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου δικαιούται να εκπροσωπεί ή να επικουρεί διάδικο ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης προβλέπονται στο άρθρο 91, παράγραφοι 1 και 2, της συμφωνίας αυτής.
- 19 Εν προκειμένω, πρώτον, το δικόγραφο της προσφυγής κατατέθηκε στις 12 Ιουλίου 2021, ήτοι μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου. Επομένως, η προσφυγή δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις του άρθρου 91, παράγραφος 1, της συμφωνίας αποχωρήσεως, το οποίο αφορά τις διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.
- 20 Δεύτερον, η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 72 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1). Κατά συνέπεια, δεν εμπίπτει σε κάποια από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 της συμφωνίας αποχωρήσεως, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 91, παράγραφος 2, και το οποίο αφορά ειδικώς τις διαδικασίες λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, τις οποίες κινεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 21 Τρίτον, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε στις 7 Μαΐου 2021, ήτοι μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η προσφυγή δεν εμπίπτει στην περίπτωση του άρθρου 95, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της συμφωνίας αποχωρήσεως, στο οποίο παραπέμπει εμμέσως το άρθρο 91, παράγραφος 2, και το οποίο αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης πριν από τη λήξη της περιόδου αυτής.
- 22 Τέταρτον, η υπό κρίση προσφυγή, κατά το μέρος που με αυτή ζητείται η ακύρωση απόφασης τμήματος προσφυγών του EUIPO, δεν εμπίπτει ούτε στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 92, παράγραφος 1, της συμφωνίας αποχωρήσεως, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 91, παράγραφος 2, της ίδιας συμφωνίας και το οποίο αφορά τις διοικητικές διαδικασίες σε σχέση, αφενός, με τη συμμόρφωση του Ηνωμένου Βασιλείου ή φυσικών ή νομικών προσώπων που κατοικούν ή είναι εγκατεστημένα στο Ηνωμένο Βασίλειο με το δίκαιο της Ένωσης και, αφετέρου, με τη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με τον ανταγωνισμό στο Ηνωμένο Βασίλειο, ούτε στις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 93 της εν λόγω συμφωνίας, στο οποίο επίσης παραπέμπει το άρθρο 91, παράγραφος 2, της ίδιας συμφωνίας και το οποίο αφορά τις διαδικασίες σχετικά με κρατικές ενισχύσεις και τις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).
- 23 Τέλος, πέμπτον, η προσφυγή δεν εμπίπτει στο άρθρο 97 της συμφωνίας αποχωρήσεως, στο οποίο αναφέρεται η προσφεύγουσα στο δικόγραφο της προσφυγής, διότι η διάταξη αυτή αφορά αποκλειστικώς την εκπροσώπηση στις εν εξελίξει διαδικασίες ενώπιον του EUIPO και όχι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 24 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή δεν εμπίπτει σε καμία από τις προβλεπόμενες στη συμφωνία αποχωρήσεως περιπτώσεις κατά τις οποίες δικηγόρος ο οποίος έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου και δεν έχει αποδείξει κατά τα λοιπά ότι έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου συμβαλλόμενου στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτους δικαιούται να εκπροσωπεί ή να επικουρεί διάδικο ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης.

- 25 Ως εκ τούτου, το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 19, τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά συνέπεια η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη, χωρίς να είναι αναγκαία η επίδοσή της στο EUIPO και στην αντίδικο ενώπιον του EUIPO.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 26 Δεδομένου ότι η παρούσα διάταξη εκδίδεται πριν από την επίδοση του δικογράφου της προσφυγής στο EUIPO καθώς και στην αντίδικο ενώπιον του EUIPO και πριν αυτοί υποβληθούν σε έξοδα, αρκεί να αποφασιστεί ότι η προσφεύγουσα θα φέρει τα έξοδά της, σύμφωνα με το άρθρο 133 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.**
- 2) Η Daimler AG φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 7 Δεκεμβρίου 2021.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
D. Spielmann